

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea după Paști, a samarinencei

Sunt Fiul Tatălui Savaot și Mă adun deasupra grădiniței cuvântului Meu cu toate puterile cerești și Îmi întăresc porțile, și apoi intru cuvânt în cartea Mea de azi. Amin.

Sunt Domnul! Deschideți-Mi, fiilor străjeri, și ascultați și scrieți. Scrieți și iar scrieți tot ce Eu grăiesc, că am venit cu sfinții și cu îngerii pentru sărbătoarea fântânii de la casa întâlnirii, fântâna întâlnirii, fântâna samarinencei, căci Eu M-am întâlnit la fântână cu ea. Eram ostenit de mers și am oprit în cetatea Sihar, cetate de samarineni, și acolo, la fântâna lui Iacov, a venit samarineanca pe la ceasul al șaselea din zi și a scos apă, iar Eu i-am zis ei: *«Dă-Mi să beau.»* și apoi am grăit cu ea la fântână până ce au sosit ucenicii Mei, care cumpăraseră merinde ca să mâncăm.

Am venit cu sărbătoare, și cu sete am venit ca să dau din setea Mea și să-Mi mângâi Duhul Meu din voi, și Duhul Meu din sfinții cerului, care sunt veniți cu Mine la fântâna întâlnirii, fântâna Samarinencei, că ea vă îndeamnă pe voi să vestiți peste sătuțul Meu de aici și peste pământ vestea că Eu sunt venit la voi pe pământ și Mă fac izvor de cuvânt și îi dau să bea celui ce însetează, îi dau omului să bea și îi spun: *«Cel ce va bea din apa pe care i-o voi da Eu, se va face în el izvor de apă curgătoare spre viață veșnică»*. Amin.

Voiesc să vină omul la fântâna cuvântului Meu care curge din Mine peste voi și să-Mi spună: *«Doamne, dă-mi această apă, ca să nu mai însetez»*, căci așa Mi-a spus femeia samarineancă după ce Eu i-am cerut și i-am zis: *«Dă-Mi să beau»*. Iar Eu i-am dat, și ea Mi-a zis: *«Știu că va veni Mesia, Care Se cheamă Hristos, și când va veni El, ne va vesti nouă toate»*. Și atunci i-am spus ei: *«Eu sunt; Eu, Cel ce vorbesc cu tine»*. Când ea a auzit, a crezut și, lăsându-și găleata sa la fântână, s-a dus și M-a vestit în cetatea ei, fiilor, și aceia au crezut-o și au zis: *«Credem nu numai pentru cuvântul tău, căci noi înșine am auzit și știm că Acesta este cu adevărat Hristosul, Mântuitorul lumii»*. Amin.

Am venit cu sete și sunt ostenit, poporul Meu, și te văd și pe tine ostenit, și îți dau să bei și îți dau din Duhul Meu ca să poți tu prin Mine, căci prin tine nu poți, că e grea de tot vremea pe pământ, iar duhul rău se luptă cu Mine și cu tine și Mă umple de grijă pentru viața ta. Dar Eu și cu toți sfinții Mei îți dăm din cer, îți dăm din apa vieții, care se face în cel ce bea din ea izvor de apă curgătoare spre viață veșnică, poporul Meu.

Iată, Mi-am întărit cu toate puterile cerești porțile Mele dintre pământ și cer, și am deschis, și apoi am intrat, și îți dau să bei spre viața ta cu Mine, că fii atent ce-ți spun Eu ție. Îți spun o taină despre venirea Mea, și îți spun așa: Scripturile nu le împlinește Dumnezeu, ci omul, căci Dumnezeu este cu duhul. Domnul nu vine, ci trebuie adus, și trebuie la voi credință cum n-a mai fost din veac și până în veac, și de aceea am spus Eu ție, poporul Meu de azi, că atunci când tu vei arde pe deplin, Eu vin. Amin. Omul este cel ce Mă aduce, poporul Meu; omul, fiule ostenit de durerea din tine, de durerea ta după izbăvirea ta. Și Eu Însumi, și Eu M-am făcut Om când a venit vremea venirii Mele acum două mii de ani, că omul este cel ce împlinește Scripturile, nu Dumnezeu, căci Domnul este cu duhul.

Aștept nesațul tău, Ierusalime nou. Tu ești poporul prin care Eu, Domnul, Mă slăvesc pe pământ înaintea oamenilor, iar Eu pentru viața ta Mă las mereu cu durere și cu suspin în cei ce Mă poartă spre tine, ca să nu Mă lase ei jos, și să Mă ducă ei cu toate slabele lor puteri, căci omul este cel ce Mă aduce. Domnul nu vine, ci trebuie adus ca să fie cu voi, fiilor copii, iar Eu de aceea Mi-am arătat vouă suspinul și jalea și mila Mea cea plină de dor pentru cei ce Mă aduc la voi cuvânt, căci greu Îmi mai este, și greu s-a mai făcut drumul Meu de la cer la pământ, fiindcă

cei ce Mă primesc când vin, sunt zdrobiți de dureri, și așa duruți și așa zdrobiți Mă țin ei pe Mine când vin spre tine, poporul Meu.

O, e grea de tot venirea Mea, și omul e mic și e slab, dar iată, nu Domnul vine, căci Domnul trebuie adus, trebuie ținut de puntea dintre pământ și cer, căci Eu cu omul Îmi împlinesc Scripturile, și n-a fost și nu este Scriptură mai grea de împlinit ca aceasta a venirii Mele acum, la sfârșit de timp, când Eu de lângă Tatăl Îmi întocmesc venirea Mea cea plină de cuvânt, cuvânt ca râul de mult și de greu, căci e judecata lumii cea fără de Dumnezeu pe pământ, și e grea de dus și de împlinit Scriptura facerii din nou a lumii, că nu cu mângâiere, ci cu dureri de facere lucrez prin duhul cel plâpând al celor ce Mă primesc când Eu vin și Mă fac carte pe pământ, și te-am rugat, Ierusalime, să întărești tu mereu, mereu puterea lor. Mereu, mereu să le dai mâna să se scoale din dureri și să-Mi deschidă și să Mă dea ei vouă, fiilor, că Eu prin voi Mă slăvesc peste pământ și peste om, și vine vremea iar să adun din nou mulțimile pe lângă izvorul cuvântului vieții și să-Mi alin setea după om dându-le să bea spre viață veșnică la toți cei care se vor aduna curând, curând pe lângă voi. Amin.

Vă dau cuvânt cu putere, să-Mi pregătiți sărbătoarea întâlnirii Mele cu omul în grădina cea pregătită prin voi de puterile cerești, care lucrează cu voi spre slava venirii Mele cuvânt de facere peste pământ, fiilor. Vă dau Duh Sfânt și binecuvântare cu multul vă dau. Vă dau ajutor din cer și de pe pământ, că mare este minunea venirii Mele la voi, și mari și de nepătruns sunt tainele Mele din zilele acestea, și de aceea v-am rugat să vă hrăniți cu cartea Mea cu voi ca și cu cea mai dintâi hrană și să creșteți mici și nu mari, și să stați sub poața vieții veșnice și să vă sfințiți sfințindu-vă pentru Mine, Domnul și Dumnezeu vostru, Om și Dumnezeu în cer și pe pământ, căci Eu Însumi M-am făcut Om ca să împlinesc venirea Mea pe pământ. Amin.

Să crești mic și nu mare, Ierusalime mic și firav, că Eu dau mereu, mereu să te întăresc prin cei puși de Mine călăuză peste tine. Dar iată, ei sunt și mai firavi, că așa sunt cei mici, sunt firavi, și își smeresc inimioarele lor zdrobite de dureri, că mare este taina mării fiilor lui Dumnezeu, iar David era plin de taina aceasta și zicea: *«Inima mea, Doamne, nu s-a mândrit, nici ochii mei nu s-au înălțat, și n-am umblat după lucruri mari și mai presus de mine, ci, din contra, mi-am smerit inima și mi-am domolit sufletul meu, ca un prunc înțărcat de mama lui, ca răsplată a sufletului meu»*. Așa să fii și tu în veac, Ierusalime, și să fii copil frumos prin încercări, căci încercarea aduce răbdare, iar răbdarea aduce roada cea pașnică a umilinței, cea mai mare dreptate, poporul Meu, ca să pot sta Eu în tine ca în rai, căci Eu am pierdut raiul, Eu și nu omul, și vreau să-l iau înapoi, și vreau să-l fac din nou pe om, și vreau să stea la făcut omul, căci am venit să Mă fac Făcătorul a toate cele ce vor rămâne. Și vor rămâne cele ce sunt, iar cele ce nu sunt nu vor mai rămâne. Amin.

Adu-Mi jertfă, poporul Meu. Tu ești cel învățat de Dumnezeu și știi că duhul umilit este cea mai dulce și plăcută Mie jertfă de la tine, iar cel ce nu face așa, să nu gândească unul ca acela că va lua ceva de la Dumnezeu, căci vai celui ce gândește despre sine mai mult decât este! Duhul umilit nu se îndreptățește pe sine în om, iar voi să ziceți ca David, care zicea că n-a umblat după lucruri mai presus de sine, ci și-a smerit sufletul ca un prunc înțărcat de mama lui, ca răsplată a sufletului lui.

Fiți sfinți cu dragostea Mea din voi, căci vai omului care poartă în el dragostea lui și nu pe a Mea! Dragostea Mea din om nu se oprește pentru sine și nu se oprește pe loc, și ea cuprinde în ea pe toți fiii lui Dumnezeu, că mare este taina fiilor lui Dumnezeu, poporul Meu.

Am spus că cine este slab cu duhul, tot așa este și cu trupul, iar cine este tare cu duhul, așa este și cu trupul, iar tare înseamnă Dumnezeu în om, și unde Eu sunt în om, Mă fac din el foc de Duh Sfânt și râu de ape vii peste cei însetați. Așa voiesc să fac Eu cu tine, și iarăși Mă voi aduna cu tine, poporul Meu, și le vom da mulțimilor să bea din izvorul Meu de peste tine, iar cine va bea, se va cunoaște, și Îmi va fi mulțumitor, și va pleca cu mulțumire și va avea de la Mine. Amin.

O, poporul Meu, nemulțumitului i se ia darul, și apoi el este tot nemulțumit, iar Eu te învăț, Ierusalime mic, să fii mulțumit și mulțumitor, fiule, că Eu cu tine Mă slăvesc peste pământ și îi fac omului zi de serbare cerească cu tine, și va veni omul de pe pământ și iarăși va vedea slava Mea cu tine. Tu însă să stai cu duhul umilit mereu, mereu, și cu inimă curată și cu dreptate între Mine și tine, și între frate și frate, că scris este în Scripturi cuvântul Meu care spune: «Nu veți fi judecați dacă nu veți judeca. Iertați, și vi se va ierta, căci cu ce măsură veți măsura, cu aceea vi se va măsura». Tu, poporul Meu, să te lași mânat de Duhul lui Dumnezeu mereu, mereu, că tu nu ești dator trupului ca să viețuiești după trup, ci tu trebuie să ucizi cu Duhul Domnului pe toate cele ale trupului și să pătimești împreună cu Mine, ca împreună cu Mine să te și preamărești, că mai e puțin, prea puțin până la mărirea care se va descoperi, și cu ce măsură mășori acum, cu aceea ți se va măsura. Amin.

Eu, fiilor, cobor peste voi binecuvântare prin cuvânt ca să-Mi pregătiți voi sărbătoare de Rusalii, că vreau să aduc în grădinile Mele cu voi pe om și să-i dau lui înțelepciunea Duhului Sfânt, și vreau să lucrez cu tine cerește, Ierusalime mic și scump. O, Mi-e milă de tine când ești durut și apăsător de la toate câte vin peste tine, dar Eu voi îngriji de tine prin îngerii din cer, poporul Meu, și te voi călăuzi de pe pământ cu cuvântul Meu și cu al celor ce stau înaintea cuvântului Meu ca să ți-l dea de hrană, fiule plăpând, și nu te voi lăsa, dar iubește durerea și încălzește-ți prin ea inimioara, poporul Meu, și bucură-te în dureri, că Eu la cei cu dureri pentru Mine duse le spuneam: «*Bucurați-vă!*». Cui să le spun așa dacă nu la cei duruți și întristați după Mine? Eu vă simt dorul după Mine, dar încălziți-vă, fiilor, la focul durerilor care vă brăzdează inimioarele și obrăjorii înlăcrimați de la dureri, de la încercări și de la duhul iubirii de Dumnezeu, dorul care plânge în om cu cel mai dulce plâns, cea mai dulce jertfă, duhul umilit. Amin.

Femeia samarineancă s-a adunat cu sfinții la fântâna pe care ea o veghează și o umple de duhul credinței și al iubirii cerești. Așa vă dorește ea pe voi, fiilor, iar voi să lucrați ca ea și să vestiți acestui sătuț despre taina Mea cu voi și să chemați sătenii la masa Mea cu voi, și să-i învățați să vină și cum să vină și cum să stea și cât să stea, căci voi sunteți popor de sfinți biruitori, că așa se numesc cei ce biruiesc lumea și duhul ei pentru ca să aibă ei locaș în ei pentru Duhul lui Dumnezeu, Care-l sfințește pe om. Amin. Duhul lui Dumnezeu este darul celor sfinți, și nu uitați lucrarea pe care o aveți voi de lucrat între pământ și cer: Duhul lui Dumnezeu, fiilor. Această lucrare Eu vreau s-o văd lucrând din voi peste cei ce vor fi de Mine adunați la sărbătoarea Duhului Sfânt, care se apropie cu slava ei și a Mea și a voastră peste pământ, că Eu iau slava aceasta și o dau de veste peste tot pământul, fiindcă pot, poporul Meu. Vreau și tu să poți. Să poți tot ce trebuie să pot Eu peste pământ și peste om, și să te pregătești din timp și să fii copil frumos, așa cum Eu mereu, mereu te-am învățat, Ierusalime scump. Acum îți șterg lacrimioarele și durerea ta și îți dau duh de înviorare și îți dau duhul mângâierii în toate încercările care-ți măsoară iubirea ta de Dumnezeu. Eu sunt zdrobit de tot în cei ce Mă poartă spre tine, dar așa cum sunt, așa pot, și aceasta este slava celor ce Mă iubesc. Slava Mea a fost crucea și suferința și suspinul Meu după om, și tot așa sunt și acum, și așa sunt purtat de cei ce Mă aduc de la cer la pământ ca să te hrănesc și să te mângâi în dureri, poporul Meu. Duhul umilit te ajută și pe tine în Mine, și pe Mine în tine, și așa vreau Eu să fii tu de frumos. O, nu mai plânge. Înseninează-te, poporul Meu. O, fiilor micuți, lăsați-vă spre mângâiere inimioarele, că Eu, Domnul, am grijă de voi, am milă de voi și vă iubesc fiindcă Mă iubiți, și vă mângâi fiindcă plângeți cu cei ce plâng sub crucea Mea cea plină de dureri.

Eu vă aduc spre duh de sărbătoare. Adunați-vă cu sfinții la fântână și cântați laude Tatălui și Fiului și Sfântului Duh și hrăniți-vă duhurile și dați-vă unii altora puteri și mângâieri și sănătate peste inimioarele voastre slăbite de încercări, că pe pământ e greu, fiilor mici. Vă dau prin cei care Îmi sunt punte spre voi, vă dau cuvântul sărbătorii de azi, iar sfinții se vor bucura în voi odată cu voi, căci cuvântul Meu dă viață, fiilor.

Și iarăși rostesc Eu, Domnul, binecuvântare peste voi și peste sărbătoarea pe care prin voi o pregătesc Eu cerului și pământului și omului cel însetat și cel neînsetat, căci Îmi voi desface izvorul, iar el va da din el viață. Amin.

Pace vouă! Fiți fiii păcii Mele în voi. Pacea Mea o dau vouă, și cu ea, mângâiere vă dau, fiilor trudiți cu trupul și cu inimioara.

O, Ierusalime, de n-aș mai veni la tine, tu n-ai mai fi. Cel ce este, prin Mine este, căci Eu sunt viața, și sunt viața ta, poporul Meu. Amin, amin, amin.

12/25-05-2003